XINO-XANO PER MONT-RAS I ELS SEUS RODALS

UNA PASSEJADA PER LA FAÇANA MARÍTIMA DE MONT-RAS

JOAN TEIXIDÓ SABALLS

Fotografia Xavier Grañón

Escenari de la trobada lúdica de GROC el darrer dissabte de juny

El Grup de Recerca en Organització de Centres (GROC) aplega un equip de mestres i professors de les comarques gironines interessats en l'anàlisi de la realitat quotidiana dels centres educatius amb la intenció d'efectuar propostes de millora. Va néixer l'any 2004 i, tot i la seva curta història, ha dut a terme diversos treballs que han tingut una notable volada a l'àmbit educatiu català i espanyol entre els quals destaquen "La sisena hora a primària", "L'acolliment del professorat de nova incorporació", "El lideratge dels processos de millora escolar" i "La millora de la convivència". Actualment estem analitzant les oportunitats i, també, els reptes que comporta el fet de ser dos mestres simultàniament a l'aula a "Desdoblar? o dos mestres a l'aula?. El recull de la feina feta es troba a http://www.joanteixido.org

Com a colofó de la feina realitzada al llarg del curs, el grup organitza una trobada lúdica que consisteix en una passejada que discorre per la façana marítima de Mont-ras. Es realitza el darrer dissabte del mes de juny i és oberta a tothom. Hi ve gent d'arreu de Catalunya i, esporàdicament, d'altres comunitats autònomes. Els qui vénen de fora solen aprofitar-ho per passar un cap de setmana a la Costa Brava.

El punt de trobada dels participants (que prèviament

s'han inscrit a través d'un aplicatiu electrònic que es troba a la web) és l'aparcament de la platja de Castell. Tot just iniciada la caminada, al trencall on hi havia hagut un pi gros que va esberlar un llamp i ara hi ha la barrera que impedeix l'accés motoritzat, fem una breu parada davant d'un plànol per assenyalar el camí que seguirem. Agafem el camí que porta a cala Estreta i un centenar de metres més amunt trenquem a l'esquerra, seguint el GR-92. El camí és emboscat; l'ombra ens resguarda del sol que ja comença a picar. Una pujada de nyècol (denominació popular que designa la pedra pissarrosa en aquestes contrades) que s'ha de fer en fila índia, amb una giragonsa sobtada a la part final, ens condueix al mirador de Roques d'Ase. La vista és esplèndida: la Fosca, el Cap Gros, la badia de Palamós i, al fons, l'*skyline* de Platja d'Aro. Continuem entre brucs, arboços, alzines i pins fins arribar a la part més alta del puig. Entre els arbres es divisa el corredor de Palafrugell (l'estreta faixa de terra de cultiu entre la cadena costanera i les Gavarres) a l'esquerra, i les Formigues a la dreta. Al cim hi trobem el terme que delimita els municipis de Mont-ras i Palamós, amb la creu i les inicials PMS gravades als costats. Iniciem la baixada que ens porta als quatre camins, és a dir, l'encreuament del camí interior (que porta a Mont-ras passant per cal Gall) i el camí que voreja la costa. Iniciem la baixada al Crit; en *matafesols*[1] escalfa de valent. La gresa rellisca; la pluja ha obert uns escorrancs considerables al camí. S'ha de baixar amb compte, amb pas ferm. Tot i això, n'hi ha que escurcen camí agafant dreceres pel mig del bosc. A la fi un centenar de mestres planers i ombrívols amunten el Crit. Abans d'emprendre el corriol que baixa fins a la sorra, contemplem la platja (les pedres, els socs que hi ha portat el temporal, les barques i, al fons, l'*illa*...) i sentim per primera vegada la salabror del mar que ja no ens abandonarà en tot el dia.

El Crit convida al bany: una horeta de caminada, la calor, la pau de l'indret... Tot hi ajuda... menys el fons marí que és ple de rocam i alguna garoina. Alguns es banyen (els més previsors han portat calçat de bany); d'altres s'estiren a la sorra; d'altres busquen l'ombra del tamariu; d'altres fan una excursió per les roques... També trobem el moment per parlar de l'indret: la cala de les Pomes, el conreu del que ara són boscos de pins, el contraban, la llegenda de la donzella, el sarraí i el crit, els vaixells pirates que paraven a carregar aigua a la Font Morisca.

Passa el temps i cal reprendre el trajecte. Enfilem pel Trau, saltem de pedra en pedra a la Font Morisca i, amb

1. Denominació popular, emprada per alguns pagesos de la rodalia, per referir-se al sòl estiverenc.

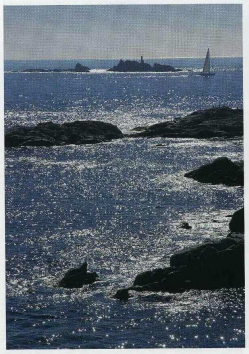

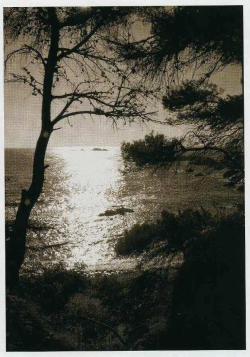

l'ajut d'una travessa de tren que hi va portar el temporal, ens enfilem a la part nova del camí de ronda, que discorre entre els pins. Algunes giragonses ens porten al mirador orientat al nord: en primer terme, el Cap Roig; més enllà, Calella, la punta dels Tres Pins i el cap de Sant Sebastià. L'itinerari a l'ombra s'acaba a Cap de Planes. Pugem al promontori; ens arribem fins a un nou terme municipal i veiem les roques planes que hi donen nom, separades per un canal d'aigua de poca fondària. A partir d'ara la ruta continua entre el trencant de les onades i el penya-segat: el Vedell, Cala Bona i Cala Estreta. Novament històries de pesqueres, anècdotes o episodis viscuts acompanyen el camí. Deixem de banda el corriol que condueix a la pineda (i, a l'hivern, a l'aparcament). No em puc estar d'evocar el munt de vegades que l'he pujat i baixat, en companyia d'en Quim, carregats amb els estris de pesca: rems, escàlems, mirall, volantí, la galleda de julivies i serrans... Voregem la costa i de seguida som a la cala dels Corbs. Abans, la foto tradicional sota d'un pi arran de mar. És el moment de dinar: entrepans, fruita, galetes... que hem traginat a la motxilla durant tot el camí. Fa hores que caminem, ens banyem, fem exercici... i hi ha gana. Tot i això, els més joves (i els que no ho són tant) no tenen espera per anar-se a capbussar des de les roques.

La tarda avança i cal emprendre la darrera part del camí. A la Miranda la vista és magnífica: s'hi observa la curvatura de la línia de l'horitzó. Ens hi fem una foto... i enfilem cap als Canyers, Cala Sanià, la barraca d'en Dalí, una visita a les restes ibèriques i a la Foradada i, finalment, l'arribada a Castell. Són les 17 h. Han estat set hores d'excursió, a un ritme tranquil, amb moltes parades per banyar, per xerrar, per compartir, per veure el paisatge... però també canya. Ara es tracta de reposar i beure alguna cosa en algun dels bars de la platja. Per alguns, és el final de l'excursió... però sempre n'hi ha que aprofiten fins el final: jocs a la sorra, un darrer bany a Castell o una passejada fins a S'alguer. A les 19 h retirada. Ve de gust una bona dutxa i una cerveseta per esperar el sopar.

Es tracta d'un ritual que repetim cada any. Si et vénen ganes d'afegir-t'hi, hi seràs benvingut/da. Hi ha lloc per a tothom; tant si ets del món educatiu com si no ho ets. Aquest dia, no parlem de feina. Es tracta de passar-ho bé plegats! Trobaràs tota la informació (programa, itinerari, lloc de trobada, un àlbum de fotos de l'edició 2008 i un aplicatiu per apuntar-t'hi) a http://www.joanteixido.org/cat/Jornada-Ludica.php. Altrament, si vols fer l'excursió pel teu compte, qualsevol altre dia de l'any, la informació que hi trobaràs també et pot ser d'ajut.
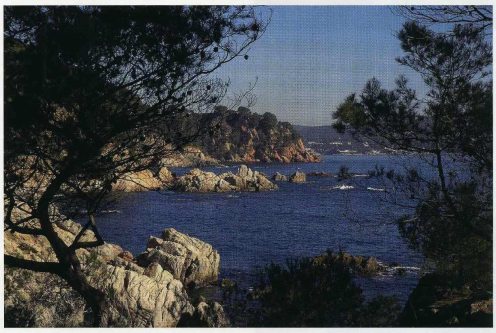
Els integrants de GROC 2008-09 són: ADILI FEXAS, Alba; BARCELÓ BITGES, Joan Manel; BOFILL DELL, Josep; CAMPS RENÉ, Anna; Maria; CASANOVAS LLADNA, Carl; CASELLAS CODINA, Rosa; CELRÀ FRIGOLÉ, Josep; CRUSET BALLART, Bea; ESCALADILLO LLONTOP, Eva; GIBERT ESPRICH, Esther; GRIMAU VILARÓ, Maria; GUITART ROMANS, Lourdes; MARCO MIQUEL, Roser; MARQUÉS I CUGTAS, Irmina; MARTÍNEZ PLACERES, Mª Luisa; ONTAÑON VILLAR, Cinta; PARÉS SUÑÉ, Salvador; PLANAS DE FARINERS VALENTÍ, Montse; SALLERAS COSTAL, Assumpció; SERRATS GIRONELLA, Laura i TRULL MARTÍ, Anna